

то не щеше да бъде жена та, защото естествено е на жени те, кога се случи сама съсь некого млада да се разговара, да се распалява на любовь. Тѣмже и тая лукава жена побѣждена отъ хубость та младаго, принуждава го на любовь, и, като я не послуша младый, уплашившия, потщасе да се избави отъ страхъ и бѣдствіе, кое то мыслеше да пострада забезстудны те свои думы. Прочее причината на убійство то щеше да бъде самъ младый, защото то не сохрани учителява та заповѣдь и не молча, но продума слово жестоко и угрожително.

Синтипа найпослѣ рече: какво то мнимъ, не е така, и не е причина та младый: защото нема вещь поголема отъ истина та: И секій человекъ, кой то дума себе си, защото е софистъ, или Ораторъ (риторъ), или учитель, или философъ, лъже воистинну таковый. Тога отвѣстивши и царскій сынъ, рече на баща си: владыко, повели и мене да дамъ отвѣтъ на речены те, и да ти обадимъ истинна та вина на убійство то. Царю же абіе повелѣвшу му, онъ отвѣсти философомъ и рече: мой разумъ съсь ваша та мудрость ще се сравнява, обаче послушайте:

Единъ человекъ направи трапеза голема, и зва многу человекы да гости. И понеже зѣзванны те требеше да се приготви млеко да пиятъ, прати една жена на торгъ